

DE TABERNAKEL

Exodus 25:1 v.v. (NBV)

“De HEER zei tegen Mozes: 2 ‘Vraag de Israëlieten mij geschenken te geven [...] De Israëlieten moeten een heiligdom voor mij maken, zodat ik te midden van hen kan wonen. 9 Ik zal je een ontwerp laten zien van de tabernakel en van alle voorwerpen die bij deze tent horen; houd je daar nauwkeurig aan.”

De tabernakel is de ‘tent’ waarin de Here wilde wonen, tussen zijn Volk. Wie de tabernakel en haar elementen bestudeert ziet een aantal opmerkelijke feiten, welke allemaal wijzen op Christus Jezus.

Foto: Tabernakel, replica, Timna (Israël)

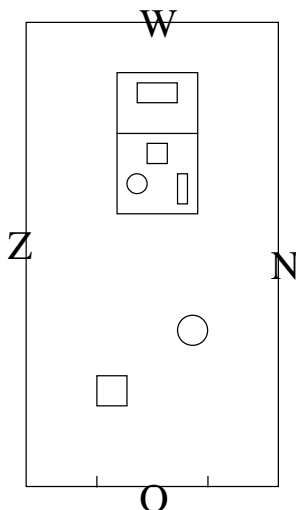
De Tabernakel neemt een bijzondere plaats in; niet alleen in “de geloofsbeleving” van Israël maar ook voor Nieuw-Testamentische gelovigen heeft de Tabernakel een bijzondere betekenis. In Hebrëen 9:23 lezen wij namelijk dat de tabernakel met zijn voorwerpen een zinnebeeld (of: 'afbeelding') is van de dingen die in de hemelen zijn. Hebrëen 8:5 spreekt van een zinnebeeld (of: 'afbeelding') en schaduw van de hemelse dingen. Het ontwerp van de Tabernakel ligt dan ook zeer nauwkeurig vast ^{Exodus 25}.

Wonen onder de mensen

Het heiligdom waarin God wil wonen bij zijn volk heet de tabernakel. Dit woord is afgeleid van het Latijnse woord 'tabernaculum', dat is: 'tent'. Dit woord tabernakel is ook de vertaling van een Hebreeuws woord voor 'woning' of 'wonen'. God gaf aan onder zijn volk te willen wonen: “mijn vreugde was met de mensenkinderen” ^{Spreuken 8:31, Exodus 29:45}. Het ‘wonen onder de mensen’ is met het verdwijnen van de Tempel –die in de plaats van de Tabernakel maar naar hetzelfde ontwerp kwam- niet minder God’s wens of verlangen! De Bijbel geeft ons diverse beloften hieromtrent:

“Want waar twee of drie vergaderd zijn in mijn naam, daar ben Ik in hun midden.”
Matteüs 18:20

“En ik hoorde een luide stem van de troon zeggen: Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal bij hen zijn, en Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch geklaag, noch moeite zal er meer zijn, want de eerste dingen zijn voorbijgegaan”.
^{Openbaring 21:3-4}

Plattegrond Tabernakel

Twee mogelijkheden

De mens kan maar twee posities innemen voor wat betreft de Tabernakel: binnen of buiten. Door buiten te blijven, had men geen gemeenschap met God, door naar binnen te gaan kon een Israëliet vergeving ontvangen.

De Tabernakel had maar één ingang, gericht naar het Oosten. Deze éne ingang doet ons denken aan de Here Jezus wanneer Hij zegt:

“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden; en hij zal ingaan en uitgaan en weide vinden.”
^{Johannes 10:9, Johannes 14:6}

“De deur is gemaakt van wit, fijn linnen. De kleuren van de deur zijn blauw, purper en scharlaken. Wit, fijn linnen spreekt van reinheid en gerechtigheid. Blauw spreekt van de hemel; purper en scharlaken zijn de kleuren van koninklijke majesteit. Bij deze deur mogen wij denken aan de Heer Jezus.”

Brandofferaltaar

Wanneer de deur gepasseerd werd, kwam de Israëliet als eerste bij het brandoffer-altaar. De brandoffers waren noodzakelijk voor de schuldvergeving. Er vind plaatsvervangend sterven plaats; het dier sterft voor de zonde van de mens waardoor deze vrij is van de zonde:

“zonder bloedstorting geschiedt er geen vergeving” Hebreeën 9:22.

Zoals het dier stierf voor de zonde van de mens –een offer dat steeds herhaald moest worden- stierf ook de Here Jezus voor de zonde van de mensheid:

“En Hij zeide tot hen: Dit is het bloed van mijn verbond, dat voor velen vergoten wordt.” Marcus 14:24.

“..wetende, dat gij niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, zijt vrijgekocht van uw ijdele wandel, die (u) van de vaders overgeleverd is, maar met het kostbare bloed van Christus, als van een onberispelijk en vlekkeloos lam”. 1 Petrus 1: 18-19.

Koperen wasvat

Het koperen –volgens sommigen bronzen- wasvat was bedoeld voor de priesters. De Israëlieten kwamen niet verder dan het brandofferaltaar. Het wasvat was de plaats waar de priesters zich moesten reinigen, iets wat ook geldt voor de gelovigen Jakobus 4:8, voordat zij dienst konden doen in het Heilige.

In het Nieuwe Testament zijn álle gelovigen priesters en is er geen sprake meer van dat alleen de ‘geestelijke elite’ tot God kan naderen en dienst kan doen voor Hem 1 Petrus 2: 9, Openbaring 1:6. Het Nieuwe Testament kent dan ook geen onderscheid in “leken” en “geestelijkheid”. Dat dit in veel kerken wel het geval is, is een menselijke instelling.

- Het brandofferaltaar klaagt de mens aan: je bent een zondaar en er is bloedstorting nodig om van deze zonde verlost te worden.
- Het wasvat laat de mens weten: je bent vergeven, gereinigd door het bloed van Christus Jezus. Deze reiniging zien wij gesymboliseerd in de doop: “die niet is een afleggen van lichamelijke onreinheid, maar een bede van een goed geweten tot God, door de opstanding van Jezus Christus” 1 Petrus 3:21, Romeinen 6:4.

Het is dan ook onmogelijk de doop te plaatsen vóór de bekering. Zoals Petrus in Handelingen 2 dan ook onderwijst:

“Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des heiligen Geestes ontvangen. [...] Zij dan, die zijn woord aanvaardden, lieten zich dopen en op die dag werden ongeveer drieduizend zielen toegevoegd” Handelingen 2:38, 41.

Eerst dient de zonde de rug toe te worden gekeerd (bekering), de kruisdood –de bloedstorting hiervoor- van Christus te worden aanvaard en dán volgt de doop!

Het Heilige

Vervolgens treedt de priester (in het NT: de gelovige) het Heilige binnen. Dit binnengaan in het Heilige, gemeenschap hebben met God, kan dus pas nádat de gelovige zich heeft bekeerd én gereinigd. De gemeenschap met God, in Christus, is uitgebeeld in de Kandelaar, de toonbroden en het reukofferaltaar.

Gouden Kandelaar

Daar staat de gouden kandelaar, met 7 armen. De kandelaar kent diverse uitleggingen, maar in dit bestek is het van belang vast te stellen dat de kandelaar 7 (= volheid, God) armen heeft, en uit één stuk is gedreven.

De kandelaar verspreidt licht, en wordt niet gedoofd. ^{Johannes 8:12}. De kandelaar heeft 6 (= beeld of getal van de mens) armen die uit de kandelaar komen, één (= de Here Jezus) die de zes draagt, centraal staat ^{Johannes 15:5}. De kandelaar is tevens een beeld van de Gemeente van de Here Jezus.

Toonbroden

Tegenover de kandelaar bevindt zich de tafel met de 'toonbroden'. Zij zijn altijd voor het aangezicht van God, en een beeld van gemeenschap met God.

“Gelijk de levende Vader Mij gezonden heeft en Ik leef door de Vader, zo zal ook hij, die Mij eet, leven door Mij. Dit is het brood, dat uit de hemel nedergedaald is; niet gelijk de vaders gegeten hebben en gestorven zijn; wie dit brood eet, zal in eeuwigheid leven.” ^{Joh 6:57-58}

Er liggen op de tafel twee stapels van elk zes toonbroden. Deze toonbroden waren ongezuurd (= niet gegist) en bleven daardoor een hele week goed. Aan het eind van de week werden ze door de priesters gegeten.

Ze stellen de 12 stammen van Israël voor; juist daarom bevond zich er géén zuurdesem in het brood, die symbolisch aan God getoond worden. God ziet Israël dus niet zoals het feitelijk is in (een zondig volk), maar in de waarde die Hij het gegeven heeft als verlost volk. Deze gedachte wordt nog versterkt door het feit dat er op elke stapel zuivere wierook gelegd moest worden. De bekering, reiniging en het deel hebben aan de Menorah, Christus, leidt er dus toe dat God de mens ziet zoals Hij deze had geschapen: onberispelijk, zonder 'zuurdesem'.

Zuurdesem was feitelijk een stukje bedorven brood, dat toegevoegd werd aan het deeg. Hierdoor ging het gisten. Hoewel het dus een nuttige functie had, heeft het in de Bijbel altijd een négatieve betekenis als het gaat om geestelijke zaken ^{Mat 16:6, 11-12}. Ongezuurd brood is het tegenovergesteld: een beeld van (geestelijke) reinheid.

Reukofferaltaar

Het reukofferaltaar is een beeld van de gebeden die opgezonden worden naar de Here. In het gebed wordt God door de gelovige verheerlijkt; net als de wierook stijgt het op tot God's troon en verspreid een aangename geur ^{Openbaring 8:3}. Zo moeten wij ook een 'aangename geur' verspreiden als gelovigen:

“want wij zijn voor God een geur van Christus onder hen, die gered worden, en onder hen, die verloren gaan” ^{2 Korintiërs 2:15}.

Het Heilige der Heiligen

Als laatste komt de priester in het Heilige der Heiligen. De plaats waar God woont, waar het verbond is en waar het bloed gesprenkeld ^{Leviticus 16:15} wordt op het verzoendeksel van de Ark van het Verbond (foto).

De Ark was een met goud beklede kist, waarin zich de Wet (die tien geboden) bevond. Op de Ark twee “cherubs”; met de hoofden naar elkaar toe, de blik naar het verzoendeksel. Symbolisch kijken zij naar het bloed dat daar gesprengeld wordt; God ontmoette daar de priester – van tussen de Cherubs. Deze ontmoeting kon alleen plaatsvinden dóór het bloed van het Offer! De priester móést dit meenemen en “sprengen” omdat God anders hém zou zijn, en niet het bloed van het offer. Zónder dat bloed was de het de priester niet mogelijk te verschijnen voor God.

De mens kan niet verschijnen, kan niet bestaan, voor God ^{1 Sam 6:20}, zónder dat hij zich onder de bescherming van het bloed van Christus heeft gesteld; God is rechtvaardig, heilig, en kan geen zonde dulden voor Zijn aangezicht.

“Maar thans in Christus Jezus zijt gij, die eertijds veraf waart, dichtbij gekomen door het bloed van Christus.” ^{Efeziërs 2:13}

Vóór de zondeval kon de mens omgaan, in alle vrijheid voor Hem verschijnen, met God. Daarná kon hij dat alleen wanneer er ‘bloed vloeide’, als zijn zonde bedekt was. Maar de gereinigden, de ‘reinen van hart’, zij zullen God zien, Hém ontmoeten ^{Matteüs 5:8}.

“De ark wijst duidelijk heen naar Christus. Het woord voor 'verzoendeksel' komen we namelijk in het Grieks tegen in Romeinen 3:25. Het wordt meestal weergegeven met 'verzoening' of 'zoenmiddel', maar kan ook vertaald worden met 'genadetroon'. Zo weergegeven staat er dat Christus door God is gesteld als een genadetroon. Deze verklaring van de geestelijke betekenis van de ark wordt gesteund door de betekenis van de voorwerpen in de ark. Van Christus immers geldt het psalmwoord 'Uw wet is in mijn binnenste' (Psalm 40:9). Hij is het manna, het brood uit de hemel, dat zijn volk het leven geeft en dat leven onderhoudt op de reis door de woestijn (zie Johannes 6:32-40). En zijn hogepriesterschap is onbetwistbaar door God aangegeven (Psalm 110:4)”

Bronnen:

- www.scholieren.com
- biblija.net
- ETS, Presentatie Exodus, 2006
- Foto's: www.bijbelseplaatsen.nl